

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕
บังคับในท้องที่อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา
พ.ศ. ๒๕๓๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๖
เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอ
โนนไทย จังหวัดนครราชสีมา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒
แห่งพระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกา
ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน
พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา พ.ศ. ๒๕๓๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอโนนไทย
จังหวัดนครราชสีมา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

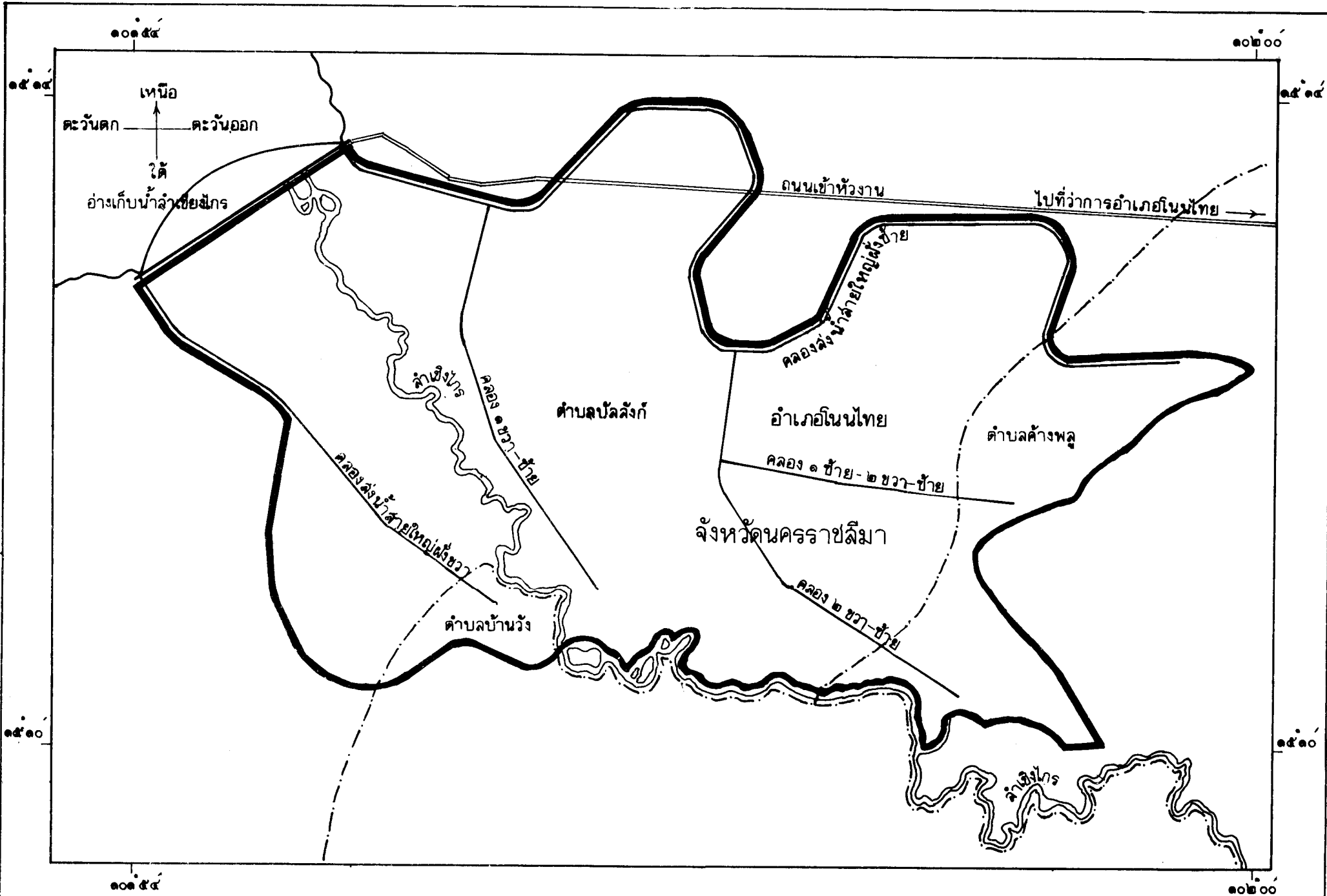
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕
 บังคับในท้องที่อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา

พ.ศ. ๒๕๓๖
 มาตรฐาน ๑:๕๐,๐๐๐
 เมตร ๕๐๐ ๐ ๕๐๐ ๑ กิโลเมตร

เครื่องหมาย

- แนวเขตแสดงบริเวณท้องที่ที่ให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕
- เขตตำบล
- ทางหลวง ถนน
- แม่น้ำ คลอง ห้วย
- คลองส่งน้ำ
- ทำนบกั้นดิน

กรมชลประทาน
 ฝ่ายคันคูน้ำและจัดรูปที่ดิน

รายละเอียด	ถาวร สุขรัตน์	เลข		ผดษ.
เขียน	วิฑูรย์ งาม	ผ่าน		ผจช.
ลอก	อ. งาม	เห็นชอบ		ผมค.
ตรวจ	อ. งาม	อนุมัติ		
กองจัดสรรน้ำและบำรุงรักษา		รองอธิบดีปฏิบัติการแทนอธิบดี		
แบบหมายเลข ๐๔๑		วันที่ ๓ พ.ย. ๓๖		

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมชลประทานได้ดำเนินการขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ คลองซอย สร้างประตูระบายน้ำ และท่อส่งน้ำ ในเขตโครงการอ่างเก็บน้ำลำเชียงไกร ในท้องที่อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา เสร็จแล้ว แต่ยังขาดคันและคูน้ำสำหรับส่งน้ำจากทางน้ำชลประทานไปใช้ในการเพาะปลูก สมควรจัดทำคันและคูน้ำเพื่อส่งน้ำไปยังไร่นาโดยทั่วถึงกัน เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้ในการเกษตร อันจะทำให้ผลผลิตทางการเกษตรสูงขึ้น และทำให้การใช้น้ำเป็นไปโดยประหยัด สมควรให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้